31996D0581

8.10.1996 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 254/59

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 czerwca 1996 r.

w sprawie procedury zaświadczania zgodności wyrobów budowlanych na podstawie art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 89/106/EWG, w zakresie geotekstyliów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(96/581/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych [1], zmieniona dyrektywą 93/68/EWG [2], w szczególności jej art. 13, ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja jest zobowiązana wybrać między dwoma procedurami zaświadczania zgodności wyrobu przewidzianymi w art. 13 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG „możliwie najmniej uciążliwą procedurę zgodną z wymogami bezpieczeństwa"; oznacza to, że niezbędne jest podjęcie decyzji odnośnie do danego wyrobu lub rodziny wyrobów, czy obecność systemu fabrycznej kontroli produkcji, za który odpowiedzialność ponosi producent, jest niezbędnym i wystarczającym warunkiem dla zaświadczenia zgodności lub czy z uwagi na potrzebę zachowania zgodności z kryteriami wspomnianymi w art. 13 ust. 4 wymagana jest interwencja upoważnionej jednostki certyfikującej;

artykuł 13 ust. 4 wymaga, aby określona w ten sposób procedura była wskazana w mandatach i w specyfikacjach technicznych; dlatego pożądane jest zdefiniowanie pojęcia wyrobu lub rodziny wyrobów w sposób wykorzystywany w mandatach i specyfikacjach technicznych;

obie procedury przewidziane w art. 13 ust. 3 są szczegółowo opisane w załączniku III do dyrektywy 89/106/EWG; dlatego też niezbędne jest jasne określenie metod stosowania obu procedur dla każdego wyrobu lub rodziny wyrobów, z uwzględnieniem załącznika III z uwagi na fakt, że załącznik III daje preferencje niektórym systemom;

procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. a) odpowiada systemom przedstawionym w pierwszej możliwości, bez ciągłego nadzoru, oraz w możliwości drugiej i trzeciej przedstawionej w załączniku III sekcja 2 ppkt ii), a procedura określona w art. 13 ust. 3 lit. b) odpowiada systemom przedstawionym w załączniku III sekcja 2 ppkt i) oraz w pierwszej możliwości, z ciągłym nadzorem, w załączniku III sekcja 2 ppkt ii);

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodność wyrobów i rodzin wyrobów wymienionych w załączniku I ustala się stosując procedurę, na mocy której producent sam odpowiada za system kontroli produkcji w fabryce, zapewniający, że wyrób jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami technicznymi.

Artykuł 2

Zgodność wyrobów wymienionych w załączniku II jest ustala się stosując procedurę, na mocy której, oprócz systemu kontroli produkcji w fabryce stosowanego przez producenta, upoważniona jednostka certyfikująca włączona jest w ocenę i nadzór nad kontrolą produkcji lub samym wyrobem.

Artykuł 3

Procedurę zaświadczania zgodności określoną w załączniku III wskazuje się w mandatach na opracowanie zharmonizowanych norm.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 czerwca 1996 r.

W imieniu Komisji
Martin BANGEMANN
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12.
[2] Dz.U. L 220 z 31.8.1993, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

GEOTEKSTYLIA

— Geosyntetyki (membrany i tkaniny), geokompozyty, geosiatki, geomembrany i geosieci stosowane:

  — jako warstwa rozdzielająca.

ZAŁĄCZNIK II

GEOTEKSTYLIA

— Geosyntetyki (membrany i tkaniny), geokompozyty, geosiatki, geomembrany i geosieci stosowane w drogach, liniach kolejowych, fundamentach i ścianach, systemach melioracyjnych, przeciwerozyjnych, zbiornikach wodnych i zaporach, do składowania lub usuwania odpadów stałych:

  — jako zapory dla cieczy lub gazów,

  — jako warstwa ochronna,

  — do drenowania i filtrowania,

  — do zbrojenia.

ZAŁĄCZNIK III

RODZINA WYROBÓW

GEOTEKSTYLIA (1/2)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonych zastosowań wyszczególnionych poniżej wnioskuje się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w odpowiednich normach zharmonizowanych:

Wyrób/wyroby	Zamierzone zastosowania	Poziom(-y) lub klasa(-y)	Zaświadczanie systemów zgodności
Geosyntetyki (membrany i tkaniny), geokompozyty, geosiatki, geomembrany i geosieci stosowane: — jako zapory dla cieczy lub gazów, — jako warstwa ochronna, — do drenowania i filtrowania, — do zbrojenia	w drogach, liniach kolejowych, fundamentach i ścianach, systemach melioracyjnych, przeciwerozyjnych, zbiornikach wodnych i zaporach, do składowania lub usuwania odpadów stałych	—	2+ ([1])

([1]) System 2+: patrz sekcja 2 pkt ii) załącznika III do dyrektywy 89/106/EWG, pierwsza możliwość uwzględnia certyfikację fabrycznego systemu kontroli produkcji przez upoważniony organ, na podstawie ciągłego nadzoru, oceny i zatwierdzenia.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany nawet w przypadku, gdy ustalenie niektórych właściwości wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie nie posiada wcale wymogów prawnych dotyczących właściwości wyrobu (patrz: art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/106/EWG oraz, w danym przypadku, klauzula 1.2.3 dokumentów wyjaśniających). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia właściwości wyrobu, jeśli nie ma on zamiaru przedkładać charakterystyki wyrobu w tym zakresie.

RODZINA WYROBÓW

GEOTEKSTYLIA (2/2)

System zaświadczania zgodności

Dla wyrobu(-ów) i ich zamierzonych zastosowań wyszczególnionych poniżej wnioskuje się do CEN/CENELEC o wyszczególnienie następujących systemów zaświadczania zgodności w odpowiednich normach zharmonizowanych:

Wyrób/wyroby	Zamierzone zastosowania	Poziom(-y) lub klasa(-y)	Zaświadczanie systemów zgodności
Geosyntetyki (membrany i tkaniny), geokompozyty, geosiatki, geomembrany i geosieci stosowane: — jako warstwa ochronna	We wszystkich robotach	—	4(1)

([1]) System 4: patrz sekcja 2 pkt ii) załącznika III do dyrektywy 89/106/EWG, trzecia możliwość.

Specyfikacja systemu zaświadczania zgodności powinna być tak dobrana, aby system ten mógł być wprowadzany nawet w przypadku, gdy ustalenie niektórych właściwości wyrobu nie jest konieczne, z uwagi na fakt, że co najmniej jedno Państwo Członkowskie nie posiada wcale wymogów prawnych dotyczących właściwości wyrobu (patrz art. 2 ust. 1 dyrektywy 89/106/EWG oraz w danym przypadku, klauzula 1.2.3 dokumentów wyjaśniających). W tych przypadkach nie wolno nakładać na producenta obowiązku sprawdzenia właściwości wyrobu, jeśli nie ma on zamiaru przedkładać charakterystyki wyrobu w tym zakresie.